

“ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କରତବ୍ୟ ”

ଆଜି ଦିଲାରାମ ବାବା ନିଜର ଦିଲଖୁସ୍ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ସର୍ବଦା ଦିଲଖୁସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁସିବାସିଆ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ । ବାକି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ କେବେ ନା କେବେ, କୌଣସି ନା କୌଣସି ମାନସିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖୀ ଅଟନ୍ତି । ଏହିଭଳି ମାନସିକ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ହରଣ କରୁଥିବା ଦୁଃଖହରତା ସୁଖଦାତା ବାବାଙ୍କର ତୁମେମାନେ ହିଁ ସୁଖ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଅଟ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟର ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଶବ୍ଦ ହାସ୍-ହାସ ରୂପରେ ବାହାରୁଛି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଦିଲଖୁସ୍ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦୟରୁ ବାଃ-ବାଃର ଶବ୍ଦ ବାହାରୁଛି । ଯେପରି ସ୍ୱପ୍ନ ଶରୀରରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଯନ୍ତ୍ରଣା ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି ଆଜିକାଲିର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହୃଦୟର ବେଦନା ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ହେଉଛି । କେତେବେଳେ ଶରୀରର କରମଭୋଗର ବେଦନା, କେତେବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖୀ ହେବାର ବେଦନା, କେତେବେଳେ ଧନ ଅଧିକ ହୋଇଗଲା ବା କମ୍ ହୋଇଗଲା । ଉଭୟ ପ୍ରକାରର ଚିନ୍ତାର ବେଦନା ଏବଂ କେତେବେଳେ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଦୁଃଖର ବେଦନା, ଏହିଭଳି ଏକରୁ ଅନେକ ଦୁଃଖ-ଯନ୍ତ୍ରଣା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ବରତ୍ତମାନର ବିଶ୍ୱ ହିଁ ଦୁଃଖ-ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଚିତ୍କାର କରିବାର ସ୍ଥାନ ପାଲଟି ଯାଇଛି । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ତୁମ ଭଳି ସୁଖଦାୟୀ ଏବଂ ସୁଖ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର କରତବ୍ୟ କ’ଣ ? ଜନମ ଜନମର ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ବୋଝରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କର । ଏହି ପୁରୁଣା ପାପ କରମର ବୋଝ ରୁପକ କରଜ ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣା ରୂପୀ ରୋଗ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର କରତବ୍ୟ ହେଲା ଦାତା ହୋଇ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାକୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର କରଜ ରୋଗ ମରଜ ଲାଗି ଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରାପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଭରପୁର କରିବା । ଯେପରି ଶାରୀରିକ କରମଭୋଗ ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା କରମଯୋଗୀ ହୋଇ କରମଯୋଗ ଆଧାରରେ କରମଭୋଗକୁ ସମାପ୍ତ କରିପାରିବେ, ସେହିଭଳି ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମହାଦାନ ରୂପରେ ଦିଅ ବା ବରଦାନ ରୂପରେ ଦିଅ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ନିଜେ କରଜଦାର ଅଟନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିହୀନ ଅଟନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜର କରମଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଶକ୍ତିରୁ ବାଣ୍ଟ ଦିଅ । କିଛି ନା କିଛି ପ୍ରାପ୍ତି ନିଜ ଖାତାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଖାତାରେ ଜମା କର, ତେବେ ଯାଇ ସେମାନେ କରଜ ରୁପକ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବେ । ଏତେ ସମୟ ଧରି ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ବାବାଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇ ସର୍ବଶକ୍ତି ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଜମା କରିଛ ସେହି ଜମା ଖାତାରୁ ଖୋଲା ହୃଦୟରେ ଦାନ କର, ତେବେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟର ବେଦନାକୁ ସମାପ୍ତ କରିପାରିବ । ଯେପରି ଅନ୍ତିମ ସମୟ ପାଖେଇ ଆସୁଛି, ସେହି ଅନୁସାରେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଭକ୍ତିର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଦ୍ୱାପର ଯୁଗଠାରୁ ରଢୋଗୁଣୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କିଛି ନା କିଛି ଦାନପୁଣ୍ୟର ଶକ୍ତି, ଭକ୍ତିର ଶକ୍ତି ନିଜ ଖାତାରେ ଜମା ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଆତମ ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନା କିଛି ଉପାୟ ପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏବେ ତମୋଗୁଣୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସୁଖରେ ଆତମ-ନିର୍ବାହ କରିବାର ଆଧାର ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଖାଲି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଭକ୍ତିର ଫଳକୁ ମଧ୍ୟ ଭୋଗ କରି କରି ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତ କେବଳ ନାମ ମାତ୍ର ଭକ୍ତି ରହିଛି । ଫଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଭକ୍ତି ନାହିଁ । ଭକ୍ତିର ବୃକ୍ଷ ବିସ୍ତାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିସାରିଛି ହେଲେ ବୃକ୍ଷ ଋତୁ ବେରତୁ ଶୋଭା ନିର୍ଗତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇଯାଇଥିବା କାରଣରୁ ଫଳ ମିଳିପାରୁ ନାହିଁ । ଯେପରି ସ୍ୱପ୍ନ ବୃକ୍ଷ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିସ୍ତାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିଯାଏ ବା ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିଯାଏ ସେତେବେଳେ ଫଳଦାୟକ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଛାୟାପ୍ରଦ ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି ଭକ୍ତିର ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ମନ ଖୁସି କରିବାର ଛାୟା ନିର୍ଗତ ଦେଉଛି । ଭାରୁଛନ୍ତି ଗୁରୁ କରିଦେଲି ତେଣୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଯିବ, ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା ବା ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କରିଦେଲି, ତେଣୁ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ନିଜକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟୀୟ ଦେଇ ମନ ଖୁସି କରିବାର ଛାୟା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । “ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନିର୍ଗତ ମିଳିବ” ଏହିଭଳି ମିଥ୍ୟା ସାମ୍ରାଜ୍ୟୀୟ ଛାୟା ତଳେ ବିଚରା ଭୋଳାଭକ୍ତମାନେ ଆରାମ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ଫଳ ପାଉ ନାହାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତମ-ନିର୍ବାହର ଖାତା ଖାଲି ପଡିଛି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ସମୟରେ ତୁମଭଳି ଭରପୁର ଆତମାମାନଙ୍କର କରତବ୍ୟ ହେଲା ନିଜର ଜମା କରିଥିବା ପ୍ରାପ୍ତିରୁ ଏହିଭଳି ଆତମାମାନଙ୍କୁ ସାହସ ଏବଂ ଉତ୍ସାହ ଦେବା । ସେଥିପାଇଁ ତୁମ ଖାତାରେ କିଛି ନା କିଛି ଜମା ଅଛି, ନା ନିଜ ପାଇଁ କେବଳ ରୋଜଗାର କରିଛ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଦେଇଛ, ଯିଏ କେବଳ ରୋଜଗାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଦେଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗୀ ବା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ, କାରଣ ରାଜାମାନଙ୍କର ଭଣ୍ଡାର ସଦାସର୍ବଦା ଭରପୁର ରହିଥାଏ । ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ପାଳନା କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ରାଜା ଉପରେ ଥାଏ । ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭରପୁର । ଯଦି ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର ନୁହେଁ ତେବେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜାଯୋଗୀ ଅଟ । ରାଜଯୋଗୀ ନୁହେଁ, କାରଣ ପ୍ରଜାମାନେ ଯାହା ରୋଜଗାର କରନ୍ତି ତା’କୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଦିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସାହୁକାର ପ୍ରଜାମାନେ କିଛି ନା କିଛି ଜମା ରଖିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ରାଜା ସର୍ବଦା ଭଣ୍ଡାରର ମାଲିକ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ରାଜଯୋଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଆତମା । ଯେଉଁମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଜମାର ଖାତା ଖାଲି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ନିଜକୁ ଦେଖ ଯେ ମୋର ସର୍ବ ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର ରହିଛି ? ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହିସାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାର ଭାବନା ଅଛି, ନା ନିଜର

ପ୍ରାପ୍ତିରେ ହିଁ ମସ୍ତ ଅଛୁ ? ନିଜର ପାଳନା କରିବାରେ ସମସ୍ତ ବିତିଯାଉଛି ନା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପାଳନା କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ଉତ୍ତର କରି ରଖିଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂଗମଯୁଗରୁ ହିଁ ଆତ୍ମିକ ପାଳନା ଦେବାର ସଂସ୍କାର ଭରିଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ପ୍ରଜ୍ଞାମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବିଶିଷ୍ଟ ମହାରାଜା ହୋଇପାରିବେ । ରାଜା ବା ପ୍ରଜା ହେବାର ଷ୍ଟାମ୍ପ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋହର ଏହିଠାରୁ ହିଁ ଲାଗିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଅର୍ଥାତ୍ ପଦ ନୁହେଁ ଦୁନିଆରେ ମିଳିବ । ଯଦି ଏଠିକାର ଷ୍ଟାମ୍ପ ଲାଗିନଥିବ ତେବେ ସେଠାରେ ପଦ ମିଳିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସଂଗମଯୁଗ ହେଉଛି ଷ୍ଟାମ୍ପ ଅଫିସ । ବାବାଜୀଙ୍କ ଦଞ୍ଚାରା, ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ଦଞ୍ଚାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଲାଗୁଛି । ତେଣୁ ନିଜେ ନିଜକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖ । ନିଜର ଷ୍ଟକକୁ ଚେକ୍ କର । ଏପରି ନ ହେଉ, ଦରକାର ସମୟରେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଅପ୍ରାପ୍ତି, ସମ୍ପଦନ ହେବାରେ ଧୋକା ଦେଉଥିବ । ଯେପରି ସଞ୍ଚଳରେ ଷ୍ଟକ ଜମା ରଖନ୍ତି, ଯଦି ସବୁ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଜମା ରଖିଛୁ କିନ୍ତୁ ଛୋଟିଆ ଦିଆସିଲଟି ରହିଯାଇଛି ତେବେ ତାଲି ଚାଉଳକୁ କ'ଣ କରିବ ? ତେଣୁ ଅନେକ ପ୍ରାପ୍ତି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବି ଅପ୍ରାପ୍ତି ଧୋକା ଦେଇହେବ । ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ବି ଅପ୍ରାପ୍ତି ସମ୍ପଦନତାର ଷ୍ଟାମ୍ପ ଲାଗାଇବାର ଅଧିକାରୀ ହେବାରେ ଧୋକା ଦେଇଦେବ ।

ଏପରି ଭାବନାହିଁ ଯେ - ମୋ ଭିତରେ ଯୋଗର ଶକ୍ତି ତ ଅଛି, ଯଦି କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଗୁଣର କମି ରହିଗଲା ତେବେ କିଛି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । ଯୋଗର ଶକ୍ତି ମହାନ ଅଟେ, ନମବରାଜାନ ଅଟେ, ଏକଥା ଠିକ୍ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଗୁଣର କମି ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଫୁଲ୍ ପାସ୍ ହେବାରେ ଫେଲ୍ କରିଦେବ । ଏହାକୁ ଛୋଟ କଥା ମନେ କର ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଗୁଣର ମହତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ କ'ଣ, ଏହାର ମଧ୍ୟ ଗଭୀର ହିସାବ ଅଛି, ତାହା ପରେ କେବେ ଶୁଣାଇବି ।

ତେବେ ତୁମଭଳି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ ? ଆଜି ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହିକଥା ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଗଲା । ବୁଝିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜଧାନୀ ଦିଲ୍ଲୀ ନିବାସୀ ପିଲାମାନେ ଆସିଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣାଇଲି । ଏମିତି ବିନା ପରିଶ୍ରମରେ ରାଜଧାନୀରେ ମହଲ ମିଳିଯିବ ନାହିଁ । ପାଳନା ଦେଇ ପ୍ରଜା ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ । ଦିଲ୍ଲୀ ନିବାସୀ ତ ଜୋର-ସୋରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଥିବେ ନା । ରାଜଧାନୀରେ ରହିବା ଅଛି ନା, ଦୂରକୁ ତ ଯିବାର ନାହିଁ ନା ।

ଗୁଜୁରାଟ ନିବାସୀ ତ ଏବେ ବି ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି । ସଂଗମଯୁଗରେ ମଧୁବନର ସାଥୀ ଅଟନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପାଖାପାଖି ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସାଥୀରେ ରହିବେ ନା । ତେବେ ସାଥୀରେ ରହିବାର ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିଛୁ ନା । ତୃତୀୟରେ ହେଲା ଇନ୍ଦୋର । ଇନ୍ଦୋର ଅର୍ଥାତ୍ ଘର ଭିତରେ ରହୁଥିବା ସଦସ୍ୟ । ତେଣୁ ଇନ୍ଦୋର ଜୋନର ଆତ୍ମାମାନେ ରାଜ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଘରର ସଦସ୍ୟ ହେବେ ନା । ଏବେ ମଧ୍ୟ ବାବାଜୀଙ୍କ ହୃଦୟ ରୂପକ ଘର ଭିତରେ ବାସ କରୁଛୁ । ତେବେ ତିନିଟି ଯାକ ଜୋନର ପାଖାପାଖି ରହିବାର ରାଗି ମିଶିଯାଉଛି । ତେଣୁ ସଦାସର୍ବଦା ଏହିଭଳି ଭାଗ୍ୟର ରେଖାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ବିସ୍ତାର କରିଚାଲ । ଆରତ୍ନା!

ଏହିଭଳି ସର୍ବଦା ସମ୍ପଦନ ରହିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ପାଳନ କରୁଥିବା, ନିଜର ଦାତା ପଣିଆର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂସ୍କାର ଦଞ୍ଚାରା ସମ୍ପତ୍ତିଙ୍କର ଦୁଃଖ କଷ୍ଟକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ସ୍ୱାଧୀନ ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ଆତ୍ମିକ ପାଳନା କରୁଥିବା, ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ନିଜର ଭଗ୍ନତାକୁ ଉତ୍ତର କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ଦାତା, ବରଦାତା, ରାଜଯୋଗୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ଥାପୟାର ଏବଂ ନମସ୍କରେ ।

ଆସିଥିବା ପାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବସ୍ଥକତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ମିଳନ:- (୧) ସଦାସର୍ବଦା ନିଜକୁ ସାକ୍ଷୀପଣିଆର ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅନୁଭବ କରୁଛୁ ? ଏହି ସାକ୍ଷୀ ପଣିଆର ସ୍ଥିତି ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆସନ ଅଟେ । ଏହି ଆସନ ଉପରେ ବସି କର୍ମ କରିବା ବା ଦେଖିବାରେ ବହୁତ ମଜା ଆସିଥାଏ । ଯେପରି ଆସନଟି ଭଲ ହୋଇଥିଲେ ବସିବାରେ ମଧ୍ୟ ମଜା ଲାଗିଥାଏ ନଚେତ୍ ବସିବାରେ ମଜା ନଥାଏ । ସେହିପରି ଏହି “ସାକ୍ଷୀପଣିଆର ଆସନ” ମଧ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆସନ, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଏହି ଆସନ ଉପରେ ସର୍ବଦା ବସୁଛୁ ନା ? ଆଜିକାଲି ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ ଆସନଟିଏ ପାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ କେତେ ଭଲ ଆସନ ମିଳିଯାଇଛି । ଯେଉଁ ଆସନରୁ ତୁମକୁ କେହି ଓହ୍ଲାଇ ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ତ କେତେ ଭୟ ରହୁଛି କାରଣ ଆଜି ଯଦି ସିଟ୍ ଖଣ୍ଡିତ ଅଛି କାଲିକୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମର ସିଟ୍ ଅବିନାଶୀ ଅଟେ ଯେଉଁଠି ତୁମେ ନିରଭୟରେ ବସିପାରିବ । ତେଣୁ ସାକ୍ଷୀପଣିଆର ଆସନରେ ସବୁବେଳେ ବସୁଛୁ? କାରଣ ଅପସେଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥିବା ଆତ୍ମା କେବେହେଲେ ଏହି ଆସନ ଉପରେ ସେଟ୍ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥିର ଭାବରେ ବସିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସଦା ସର୍ବଦା ଏହି ସିଟ୍ ଉପରେ ସେଟ୍ ରୁହ । ଏହା ଏଭଳି ଆରାମଦାୟକ ସିଟ୍ ଯାହା ଉପରେ ବସି ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ଚାହିଁବ, ଯାହା ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଚାହିଁବ ତାହା କରିପାରିବ ।

(୨) ନିଜକୁ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଭିତରେ କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି ଏବଂ କେହି-କେହିଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କେହି... ଏହିଭଳି ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ମନେ କରୁଛୁ ? ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗାୟନ ରହୁଛି ଯେ କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି କେହି ଲଗାତରଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଆନ୍ତି, ଆମେ ହିଁ ସେହି ଆତ୍ମା । ଏହିଭଳି ଖୁସି ସବୁବେଳେ ରହୁଛି ? ବିଶ୍ରାମରେ ଅନେକ ଆତ୍ମା ପରମପିତାଙ୍କୁ ପାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ପାଇଗଲୁ! ବାବାଜୀଙ୍କ ହୋଇଯିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ପାଇବା । ଦୁନିଆ ଖୋଜିବାରେ ଲାଗିଛି କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାଙ୍କର

ହୋଇଗଲା । ଉକ୍ତିମାର୍ଗ ଏବଂ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗର ପ୍ରାପ୍ତିରେ ବହୁତ ଅନନ୍ତର ରହିଛି । ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ପାଠପଢ଼ା କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତିପାଠପଢ଼ା ନୁହେଁ । ତାହା ତ ଅଲପ ସମୟର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମନୋରଞ୍ଜନ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ସଦାକାଳର ପ୍ରାପ୍ତିର ଆଧାର ହେଉଛି ‘ଜ୍ଞାନ’ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥନ କର । ଯେଉଁ କଥା ସଂକଳ୍ପ ବା ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା - ତାହା ବାସ୍ତବରେ ପାଇଗଲା । ବାବା ଆସି ଦୁନିଆର କୋଣ ଅନୁକୋଣରୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ନିଜର କରିଦେଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଖୁସିରେ ରୁହ ।

(୩) ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀଙ୍କର, ଗୋଟିଏ ମତରେ ଚାଲୁଥିବା, ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ଯେହେତୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଆମର ନୁହଁନ୍ତି ତେବେ ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍ଵାରା ସହଜରେ ଅବସ୍ଥା ଏକରସ ହୋଇଯିବ, ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ଯେବେକି ଅନ୍ୟ କେହି ବି ନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧି ଆଉ କେଉଁଆଡ଼େ ଯିବ, ଆଉ କୁଆଡ଼େ ଯିବାର ସୁଯୋଗ ହିଁ ନାହିଁ, କାରଣ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁଠି ଦୁଇ ଚାରିଜଣଙ୍କ କଥା ଆସି ସେଠାରେ ଭାବିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଆସି । ଏଠାରେ ଯେବେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ରାସ୍ତା ଅଛି ତେବେ ଆଉ କୁଆଡ଼େ ଯିବ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ମାର୍ଗ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସହଜ ବିଧି ରହିଛି - ଏକ ପିତା, ଏକ ମତ, ଏକରସ ସ୍ଥିତି, ଏକ ପରିବାର । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ କଥା ହିଁ ମନେ ରଖିଲେ ଏକ ନିମ୍ବର ପତ୍ରକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ । ତେଣୁ ଏକର ହିସାବ ଜାଣିବା ଦରକାର, ବାସ୍ । ଯେଉଁଠି ବି ଆମ ଯଦି ସେହି ଜଣଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହିଛି ତେବେ ସେ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି, ଦୂରରେ ନାହାଁନ୍ତି । ଯେଉଁଠି ବାବାଜୀଙ୍କ ସଂଗ ରହିଛି ସେଠାରେ ମାୟା ସହିତ ସଂଗ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇବା ପରେ ଯାଇ ମାୟା ଆସିଥାଏ, ଏମିତି ଆସେ ଆସେ ଆସେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନା ଦୂରେଇ ରୁହ, ନା ମାୟା ଆସୁ । ତେଣୁ ଏକର ହିଁ ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି ।

ଅଧରକ୍ରମାନ୍ତର ସହିତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ମିଳନ:- ସର୍ବଦା ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲୌକିକ ବୃତ୍ତିରେ ରହୁଛ ? ଗୃହସ୍ଥୀ ଜୀବନଠାରୁ ଉଦ୍ଧୃତରେ ରହୁଥିବା ଏବଂ ସର୍ବଦା ଚରଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ନିମିତ୍ତ ରୂପରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା -- ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ଚରଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ସୁଖୀ ଏବଂ ଗୃହସ୍ଥୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ଦୁଃଖୀ, ତେବେ ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ତୁମେମାନେ କିଏ ? ସଦାସୁଖୀ । ଏବେ ତ ତୁମେ ଦୁଃଖର ଦୁନିଆକୁ ଛାଡ଼ି ସାରିଛ । ସେଥିରୁ ବାହାରି ଆସିଛ । ଏବେ ସଂଗମସ୍ଥର ସୁଖର ଦୁନିଆରେ ଅଛ । ଅଲୌକିକ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ରହୁଛ, ଲୌକିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଗୃହସ୍ଥୀ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଅଲୌକିକ ବୃତ୍ତି ଏବଂ ଅଲୌକିକ ଦୃଷ୍ଟି ରହୁ ।

ଚରଣୀ ପଣିଆର ଚିହ୍ନ ହେଲା - ସେମାନେ ସର୍ବଦା ସବୁଥିରୁ ଅଲଗା ରହୁଥିବେ ଏବଂ ବାବାଜୀଙ୍କ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥିବେ । ଯଦି ନିୟାମ-ପ୍ରଣାଳୀ ନୁହେଁ ତେବେ ଚରଣୀ ନୁହେଁ । ଗୃହସ୍ଥୀ ଜୀବନ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଧନରେ ରହୁଥିବା ଜୀବନ । ଚରଣୀ ଜୀବନ ନିର୍ବନ୍ଧନ ଜୀବନ । ଚରଣୀ ହେବା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ବନ୍ଧନ ସହଜରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ସୁଖୀ ହୋଇଥାଏ । ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୁଃଖର ଲହଡ଼ି ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ସଂକଳ୍ପରେ ବି ଆସୁଛି ଯେ ମୋର ଘର, ମୋ’ର ପରିବାର, ଏହି କାମ ମୋ’ର ତେବେ ଏହିଭଳି ସ୍ମୃତି ମଧ୍ୟ ମାୟାର ଆବାହନ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ମୋ’ରକୁ ତୋ’ର କରିଦିଅ । ଯେଉଁଠି ତୋ’ର ହୋଇଗଲା ସେଠାରୁ ଦୁଃଖ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ମୋ’ର କହିବା ଅର୍ଥ ଅତୁଆରେ ପଡ଼ିବା, ତୋର କହିବା ଅର୍ଥ ମଉଜରେ ରହିବା । ଏବେ ଯଦି ମଉଜରେ ନ ରହିବ ତେବେ ଆଉ କେବେ ରହିବ! ସଂଗମସ୍ଥ ହିଁ ମଉଜରେ ରହିବାର ଯୁଗ, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ମଉଜରେ ରୁହ । ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତ ନ ଆସୁ । ଅଧାକଳ୍ପ ତ ସବୁ କିଛି ବ୍ୟସ୍ତରେ ହରାଇ ଦେଇଛ, ଏବେ ହରାଇବାର ସମୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା, ଏବେ ରୋଜଗାର କରିବାର ସମୟ । ଯେତେ ସମର୍ଥ ହେବ ସେତେ ରୋଜଗାର କରି ଜମା କରିପାରିବ ।

ତେଣୁ ଏତେ ଜମା କର ଯାହାକି ୨୧ ଜନ୍ମ ପରମ୍ପରା ଆରାମରେ ତୁମେ ବସି ଭୋଗ କରିପାରୁଥିବ । ଏତେ ଷ୍ଟକ ଜମା କର ଯାହାକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରିବ କାହିଁକି ନା ତୁମେ ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ଯାହାର ଯେତିକି ଜମା ହୋଇଥିବ ତାକୁ ସେତିକି ଖୁସି ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ।

ସର୍ବଦା ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍ଵାରୀୟ କେହି ନୁହେଁ । ଏହି ଲଗନରେ ମଗନ ରୁହ । ଯେଉଁଠି ଲଗନ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁସିର ନିଶା ରହିଛି ସେଠାରେ ବିଘ୍ନ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେପରି ଦିନ ଥିଲେ ରାତି ନାହିଁ, ରାତି ଥିଲେ ଦିନ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି ଲଗନ ଏବଂ ବିଘ୍ନ ପରସ୍ପରଠାରୁ ବିପରୀତ ଅଟନ୍ତି । ଲଗନ ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯାହାକି ବିଘ୍ନକୁ ଭସ୍ମ କରିଦିଏ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହିଭଳି ଲଗନରେ ରହୁଥିବା ନିର୍ବିଘ୍ନ ଆତ୍ମା ଅଟ ତ ? କେତେ ବି ବଡ଼ ବିଘ୍ନ ଆସୁ, ମାୟା ବିଘ୍ନ ରୂପ ଧାରଣ କରି ଆସୁ କିନ୍ତୁ ଲଗନରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ତା’କୁ ଏଭଳି ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଆନ୍ତି ଯେପରି ଲହୁଣୀରୁ ବାଳ (କେଶ) ବାହାର କରିବା ଅତି ସହଜ ହୋଇଥାଏ କାରଣ ଲଗନ ହିଁ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ । ଯେଉଁଠାରେ ବାବା ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । ତେଣୁ ଯାହା ବାବାଜୀଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ତାହା ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅଟେ ।

ମାତାମାନଙ୍କ ସହିତ :- ତୁମେମାନେ ଶକ୍ତି ଦଳ ଅଟ ନା! ମାତାମାନେ ଏବେ ଜଗତମାତା ହୋଇ ଗଲେ । ଏବେ ହବର ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ଲୌକିକ ପିଲାମାନଙ୍କର ମାତା ନୁହଁନ୍ତି । ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଜଗତମାତା ମନେ କର । ହବର ଗୃହସ୍ଥୀରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଥିବା ମାତା ନୁହେଁ ।

ବେହଦର ସେବା କରି ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରୁହ । କେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ବାବା ତୁମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ଦାସୀ ପଣିଆରୁ ମୁକ୍ତ କରି ମସ୍ତକର ମୁକୁଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । “ବାଃ ମୋର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ”! ବାସ୍, ଏହି ଗୀତ ଗାଇଗଲା । କେବଳ ଏହି କାମ ବାବା ମାତାମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି କାରଣ ମାତାମାନେ ବହୁତ ମୁଣ୍ଡ ପିଟି-ପିଟି ଅକ୍ତିଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ମାତାମାନଙ୍କର କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ୨୩ ଜନମର କ୍ଳାନ୍ତି ଗୋଟିଏ ଜନମରେ ଦୂର କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ହିଁ ଦୂର କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ହେବା ମାତ୍ରକେ ସବୁ କ୍ଳାନ୍ତି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ମାତାମାନଙ୍କୁ ଝୁଲିବା ଏବଂ ଝୁଲାଇବା ଭଲ ଲାଗିଥାଏ । ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ମାତାମାନଙ୍କୁ ଖୁସିର, ଅତିନିଦ୍ରୀୟ ସୁଖର ଝୁଲଣା ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଥାଅ କାରଣ ସଦା ସୁଖୀ ଏବଂ ସଦା ସୁହାଗିନୀ ହୋଇଗଲା ଅମର ପିତାଙ୍କର ଅମର ସନ୍ତାନ ହୋଇଗଲା । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଆରହ୍ଲା!

ବରଦାନ:-

ସମ୍ପଦନତା ଦ୍ଵାରା ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସମ୍ପଦତିବାନ୍ ଆତ୍ମା ହୁଅ । ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସମ୍ପଦତି ହେଲା, ଜ୍ଞାନ, ଗୁଣ ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସବୁ ସମ୍ପଦତିରେ ସମ୍ପଦନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥା’ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପ୍ରାପ୍ତିର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ନଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛାଠାରୁ ଅବିଦ୍ୟା ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ସମ୍ପଦତିବାନ ଆତ୍ମା । ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଦାତା ଅଟନ୍ତି, ଭିକାରୀ ନୁହନ୍ତି । ସେମାନେ ଅଖଣ୍ଡ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିମୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । କୌଣସି ପରକାରର ପରିସ୍ଥିତି ସେମାନଙ୍କର ଅଖଣ୍ଡ ଶାନ୍ତିକୁ ଖଣ୍ଡିତ କରିପାରିନଥାଏ ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:-

ଜ୍ଞାନର ନେତ୍ର ଦ୍ଵାରା ତିନିକାଳ ଏବଂ ତିନିଲୋକକୁ ଜାଣିଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ମାଷ୍ଟର ନଲେଜଫୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନବାନ ଅଟନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***